Urzędówka Starostwa Pszczyńskiego.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz trzyłamowy lub jego miejsce 0,25 zł., z obcych powiatów 0,30 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: za część urzędową sekretarz Tulaja. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Nr. 50. Pszczyna, dnia 14. grudnia **1935.**

Część urzędowa.

Rozporządzenie
Wojewody Śląskiego
z dnia 5 grudnia 1935 r. o zezwoleniu na otwarcie zakładów fryzjerskich i perukarskich na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

§ 1.

Na podstawie § 105 e niemieckiej ordynacji przemysłowej, w brzmieniu obwieszczenia z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 871) w połączeniu z art. 198 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem, uzupełnionego nowelą z dnia 10 III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zezwalam na otwarcie zakładów fryzjerskich i perukarskich w górnośląskiej części Województwa Śląskiego i na zatrudnianie pracowników

w dniu 15 grudnia 1935 r. od godz. 9 — 11-tej
„ „ 22 „ „ „ „ 9 — 11-tej
„ „ 26 „ „ „ „ 9 — 11-tej (drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia)

Wojewoda.
w z. (—) **Dr. Saloni,** Wicewojewoda.

Nr. W. 3/34.

Zawiadamiam, że dodatkowa Komisja Poborowa urzędować będzie w Pszczynie w Polskim Domu Ludowym, w dniach: 13. I. 20. II. i 3. III. 1936 r. każdorazowo od godziny 10-tej rano.

W związku z powyższem PP. Burmistrzowie i Naczelnicy Gmin przedstawią wyż. wym. Komisji mężczyzn, którzy dotychczas nie posiadają uregulowanego stosunku do służby wojskowej. —

Pszczyna, dnia 11. grudnia 1935 r.

Starosta:
w z. Dr. Riess.

Dekretem z dnia 25 listopada 1935 r. — L. Ad. I. 42 e/8 — p. Wojewoda Śląski zamianował Józefa Suchowskiego, p. o kierownika szkoły w Woszczycach zastępcą urzędnika stanu cywilnego na okręg Woszczyce przy równoczesnem odwołaniu dotychczasowego zastępcy urzędnika Stanu cywilnego Ludwika Mańki.

Pszczyna, dnia 12. grudnia 1935 r.

Starosta:
(—) Dr. Jarosz.

STATUT

w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowni.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 28-go sierpnia 1935 r. wydaje się w myśl art. 14 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 14 kwietnia 1924 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47) w brzmieniu ustawy z 1 maja 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 14, poz. 24) następujący statut podatkowy:

§ 1.

I. Przepisy ogólne.

Urządzenia podlegające opodatkowaniu:

Wszystkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska urządzane w obwodzie gminy podlegają opodatkowaniu według postanowien niniejszego statutu.

Do zabaw podlegających opodatkowaniu w myśl ustępu 1. zalicza się przedewszystkiem:

1) zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe:
2) zabawy ludowe jak: karusele, huśtawki, hipodromy, strzelnice, budy do gry kostkowej, siłomierze i podobne przyrządy, instrumenta do mechanicznego oddawania produkcji muzycznej i deklamatorskiej, gry zręczności, koła szczęścia, urządzenie celowe dla wygrania pieniędzy lub przedmiotu, kolejki, welodromy itd.
3) przedstawienia cyrkowe, rozmaitości, kabaretowe, widowiska wszelkiego rodzaju, jakoteż wystawy i muzea, wyjąwszy te wystawy i muzea, które nie służą celem zarobkowym, galerje posągu panoramy, panoptyka, przedstawienia tresury zwierząt, menażerji itd.
4) igrzyska sportowe,
5) przedstawienia obrazów świetlnych, teatry lalek i marjonetek,
6) przedstawienia teatralne i balety,
7) koncerty i inne produkcje muzyczne lub wokalne, wykłady, odczyty i deklamacje, recytacje, produkcje sztuki tanecznej. Cele budujące pouczające lub innej nierozrywkowej natury towarzyszące zabawom jak również rzekomy zamiar przedsiębiorcy nieurządzenia zabawy, nie wykluczają pojęcia zabawy w myśl niniejszego statutu.

§ 2.

Urządzenia niepodlegające opodatkowaniu.

1) Urządzenia w szkołach publicznych i dozwolonych prywatnych, jakoteż urządzenia dla uczniów i ich rodzin przedsiębrane, przez wyżej wspomniane szkoły za zezwoleniem władzy szkolnej wyłącznie w celach nauki.
2) Urządzenia, z których dochód z góry przekazano wyłącznie i bezpośrednio celom dobroczynnym o ile niepołączono z niemi zabawy tanecznej.
3) Przedstawienia amatorskie (teatry ludowe).
4) Urządzenia w mieszkaniach osób prywatnych, za które nie pobiera się zapłaty czy we formie opłaty wstępu, czy też za podanie jadła wzgl. napojów. Lokale stowarzyszeń i związków nie uważa się za mieszkania prywatne.

§ 3.

Forma podatku.

Gdy udział w urządzeniu zależy od kupna biletu wstępu lub innego wykazu opłaty, po-

datek pobiera się we formie podatku biletowego; jeśli natomiast udział jest dostępny bez jakiegokolwiek wykazu opłaty, wymierza się stały podatek, (podatek ryczałtowy).

W miejsce podatku biletowego można nałożyć podatek ryczałtowy, jeśli w wyniku w ten sposób uzyskać można większą sumę należności podatkowej. Postanowienia tego stosować nie należy do urządzeń pod gołem niebem.

Za uczestników uważa się wszystkich obecnych z wyjątkiem osób zawodowo i służbowo zajętych. Przy igrzyskach sportowych nie uważa się za uczestników osoby biorące czynny udział w sporcie.

§ 4.

Zgłoszenie.

Każde urządzenie podlegające opodatkowaniu należy zgłosić w zarządzie gminy najpóźniej o jeden dzień powszedni wprzód; urządzenia do których odnoszą się postanowienia o podatku biletowym o dwa dni wprzód. O ile urządzenia zgłosić nie można było we właściwym czasie z powodu niepewności. należy to uskutecznić najpóźniej dwa dni po odbyciu.

O zgłoszeniu wydaje się poświadczenie.

Zgłoszenie obowiązuje tak przedsiębiorcę jak i właściciela lokalu względnie placu zużytego na urządzenie.

Ten ostatni może dopuścić do urządzenia tylko po przedstawieniu poświadczenia o zgłoszeniu. Wyjątek stanowią urządzenia wprzód nieprzewidziane, nie przygotowane, lub niepewne.

Dla szeregu urządzeń, przedsiębranych przez pojedyńcze osoby, może zarząd gminny uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

II. Podatek biletowy.

§ 5.

Wymiar podatku.

Podatek biletowy oblicza się według ilości oraz ceny wydanych biletów wstępu. Bilety wydane bezpłatnie można na wniosek strony nie wliczać do podatku o ile oznaczono je jako bezpłatny i udowodniono w sposób bliżej oznaczony przez zarząd gminny bezpłatnie ich wydanie.

§ 6.

Cena i zapłata.

Podatek oblicza się według ceny podanej na bilecie wstępu nawet wtedy, gdy bilet oddano faktycznie taniej; według zapłaty zaś wtedy, gdy ta jest wyższą od ceny uwidocznionej na bilecie,

Za zapłatę uważa się ogólną sumę opłat żądanych za udział w urządzeniu. Tu należą także opłaty za przechowanie garderoby, za programy i katalogi o ile udział w urządzeniu uzależniono od oddania odzieży w przechowanie, kupna programu wzgl. katalogu. Pobierane obok wyżej wspomnianych dodatkowe opłaty pod oznaczonemi warunkami lub na oznaczone cele dolicza się do zapłaty; dolicza się kwotę 1 zł. Postanowienie to nie odnosi się do opłat dodatkowych przypadających stronie trzeciej na cele użyteczności publicznej uznanej przez władze.

§ 7.

Bilety ważne na kilka urządzen, lub dla kilka osób.

Od pojedyńczo lub łącznie wydanych biletów, upoważniających do wzięcia udziału w pewnej określonej ilości czasowo rozłożonych urządzeń (abonamenty), bilety stałe, czasowe, tuzinowe, itd., gdy ilość nie jest pewną, pobiera się podatek na podstawie ceny ogólnej.

Za bilety upoważniające więcej osób do udziału w urządzeniu. oblicza się podatek według ilości osób.

Jeżeli ilość osób nie jest oznaczoną, przyjąć należy przypuszczalną ilość pięciu osób. Za podstawę w obliczeniu służy cena odpowiedzialnego biletu pojedyńczego.

Od biletów dodatkowych pobiera się podatek osobny.

§ 8.

Stopa podatkowa.

Od każdego biletu pojedyńczego wynosi podatek:

a) 20 % ceny biletu na przedstawienie kinematograficzne, marjonetkowe, cyrkowe, variete, kabaretowe i na walki zapaśnicze;

b) połowę stawki procentowo określonej pod lit. a) od ceny biletu na przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej oraz przedstawienia kinematograficzne, utworów i filmów krajowych;

c) jedną szóstą część stawki procentowo określoną pod lit. a) od ceny biletu wstępu na zawody i popisy urządzane przez tow. sportowe i gimnastyczne, których użyteczność publiczną uzna Zarząd gminy;

d) jedną trzecią część stawki procentowej określonej od ceny biletu na wszystkie inne widowiska zabawy i rozrywki.

§ 9.

Bilety wstępu.

Przy zgłaszaniu urządzenia (§ 4) przedsiębiorca przedkłada w zarządzie gminy bilety wstępu. Bilety muszą wykazywać: Numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa (biorcy), czas, miejsce rodzaj urządzenia, cenę wzgl. bezpłatność. Zarząd gminy stempluje bilety.

Zarząd gminy może przy zgłaszaniu zażądać zabezpieczenia do wysokości przypuszczalnej należności podatkowej; może on również dopuścić odchylenia od określonej w ustępie pierwszym treści biletu wstępu, oraz odstąpić od stemplowania.

§ 10.

Okazanie i odwartościowanie biletów.

Przedsiębiorca zezwala na udział w urządzeniu tylko po okazaniu i równoczesnem odwartościowaniu ostemplowanych biletów. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zobowiązanych do ich okazania na żądanie upoważnionego funkcjonarjusza zarządu gminy.

§ 11.

Wykaz sprzedanych biletów.

Wykaz sprzedanych biletów wraz z biletami nie sprzedanemi przechowuje przedsiębiorca przez trzy miesiące. Wykaz ten wraz z pozostałemi biletami winien przedstawić na żądanie w zarządzie gminy.

§ 12.

Powstanie, ustalenie, płatność należności podatkowej.

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu.

Sprzedaż kończy się z chwilą przeniesienia prawa własność biletu. Należność podatkowa zmniejsza się odpowiednio do ilości oraz ceny biletów przyjętych przez przedsiębiorcę za zwrotem całkowitej zapłaty.

Po ukończeniu badań zarząd gminy ustala podatek i podaje go do wiadomości płatnika, formalnego uwiadomienia nie potrzeba.

Należność podatkowa jest płatną w dwa dni po uwiadomieniu płatnika, a jeśli dzień płatności wypada na niedzielę, lub święto, w następny dzień powszedni.

§ 13.

Ustalenie o szczególnych wypadkach.

O ile przedsiębiorca postąpi wbrew postanowieniu §§ 4—9, 11 w taki sposób, że miarodajne do obliczenia podatku stosunku nie dadzą się pewnie stwierdzić, może zarząd gminy ustalić podatek, jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca sprzedano po cenie kasowej zwyczajnej, wyższej oszacowanej, lub stwierdzonej.

III. Podatek ryczałtowy.

§ 14.

Według dochodu brutto.

Zarząd gminy może nałożyć podatek w wysokości oznaczonej w § 8. lit. a, b, c, d, od dochodów brutto, gdy uczestnicy pewnego urządzenia uiszczają zapłatę za udział — nie otrzymując w zamian biletu wstępu.

Zarząd gminy może porozumieć się z przedsiębiorcą co do wysokości podatku uwalniając go od szczegółowego dowodu dochodów brutto.

§ 15.

Za utrzymywanie w lokalach publicznych, gospodach, szynkach i innych każdemu dostępnych miejscach:

a) przyrządów widowiskowych, do gry zręczności i t. d.:
b) instrumentów do mechanicznego oddania produkcji muzycznych, lub deklamatorskich (pianola), orchestrion, fonograf i inne), wymierza się podatek stosunkowo do wartości przyrządu lub instrumentu.

Podatek wynosi za każdy zaczynający się miesiąc ruchu:

na (od przyrządów pod a) oznaczonych przy wartości:

do 50 zł. włącznie	1 zł.
„ 200 „ „	2 zł.
„ 500 „ „	3 zł.
„ 1000 „ „	5 zł.
na każde zaczynające się dalsze 1000 zł.	5 zł.

b) od instrumentów pod b) oznaczonych przy wartości:

do 500 zł. włącznie	1 zł.
„ 3000 „ „	3 zł.
„ 5000 „ „	10 zł.
„ 10000 „ „	20 zł.
za każde dalsze zaczynające się 10 000 zł.	20 zł.

Podatek uiszcza się w pierwszym tygodnia każdego miesiąca.

Właściciel lub użytkowca przyrządu wzgl. przyrządu wzgl. instrumentu zgłasza ustawienie tegóż najpóźniej do tygodnia w zarządzie gminy. Postanowienia § 4. pozostają niezmienione.

Postanowienia zawarte w ustępie 1 — 3 nie odnoszą się do katarynek i puszek do gry o małej objętości grających stale te samej kompozycje.

§ 16.

Według ilości współdziałających.

O produkcji muzycznej w gospodach, szynkach, publicznych lokalach rozrywkowych, budach, namiotach, gdy ilość współgrających nie przekracza liczby trzech pobiera się podatek w wysokości 3 zł. za jeden dzień i jednego grającego.

Od produkcji muzycznych i wokalnych zawodowo uprawianych w wędrowce na publicznych drogach, ulicach, placach i innych miejscach publicznych, gospodach, szynkach, publicznych lokalach, rozrywkowych budach, namiotach pobiera się podatek, który wynosi:

przy 1 — 2 współgrających	3 zł. dziennie,
„ 3 „	6 „ „
„ 4 — 5 „	9 „ „

przy każdym dalszym grającym 3 zł. dziennie.

Przed rozpoczęciem przedsiębiorcy zgłaszają produkcje oznaczone w ustępie 2. w zarządzie gminy. O ile przedsiębiorcy w tym dniu podatek już w innej grupie złożyli to po udowodnieniu złożenia od dalszego podatku są zwolnieni.

Nie podlegają podatkowi okolicznościowe produkcje wokalne i muzyczne na publicznych drogach, ulicach, placach tudziez podwórzach domów mieszkalnych (wykonane np. przez bezrobotnych).

§ 17.

Według wielkości używanego miejsca.

Podatek ryczałtowy oblicza się według miejsca używanego na urządzenie o ile nie da się go obliczyć w myśl postanowień § 14 — 16. Wielkość ustala się przez obliczenie powierzchni miejsca przeznaczonego dla występu, widzów, łącznie z przejściami, ložami, galerją, kurytarzami i pokojami dla odświeżenia się, natomiast z wyłączeniem kulis, garderoby, ustępów. O ile urządzenie odbywa się w całości lub częściowo pod gołem niebem, to pod uwagę bierze się miejsca przeznaczone dla występu i widzów, łącznie z przejściami graniczącemi, namiotami i t. p. Podatek ryczałtowy wynosi:

Przy powierzchni nieprzekraczającej m²	Od urządzeń pod gołem niebem przedstawień cyrkowych, zabaw ludowych wszelkiego rodzaju, karuzeli, huśtawki, strzelnicy, przedstawień zwierząt i t. p. Zł.	Od przedstawień kinomatograficznych, teatralnych i wykładów Zł.	Od zabaw tanecznych tynglowych, rozmaitości variete i podob. urządzeń, które po najw. części przynoszą dochód z podawania jadła i napojów Zł.
50	—	8	10
100	—	16	15
200	—	30	25
300	—	45	30
400	—	60	40
za każde dalsze	—	20	25
200	—	—	—
1000	10	—	—
2000	20	—	—
3000	30	—	—

Podatek wymierza się za każde urządzenie z osobna nawet gdy w jednym i tym samym dniu i miejscu odbywa się więcej urządzeń. Przy bieżącym ciągu urządzeń uważać należy każdy zaczynający się 3 godzinny przeciąg czasu za nowe urządzenie. Przy urządzeniach trwających kilka wymierza się podatek na każdy dzień z osobna.

Zarząd gminy może porozumieć się z przedsiębiorcą co do należności podatkowej, o ile przeprowadzenie obliczenia według wstępu 1 — 3 napotyka trudności.

§ 18.

Uiszczenia podatkowe.

Podatek ryczałtowy (§ 14 — 18 uiszcza się przy zgłoszeniu) (§ 16 ustęp 4 § 17 ustęp 3) za zwrotem w wypadkach nie odbycia się urządzenia: odpowiednie zastosowanie znajdują się tu postanowienia § 8 lit. b, c. d.

IV. Podatek od stawek gry, lub zakładów i wygranych.

§ 19.

Oprócz podatku określonego w części II. i III. pobierany będzie o ile publiczne rozrywki, zabawy i widowiska połączone są z grą lub zakładami, podatek od stawek gry lub zakładów i od wygranych. Podatek od stawek gry lub zakładów wynosi 2 % stawek. Podatek od wygranych wynosi 2 % zakładów.

§ 20.

Przedsiębiorca obowiązany jest prowadzić wykaz stawek i wypłaconych wygranych a na zażądanie zarządu gminy wykaz ten okazać.

Podatek płatny jest w dniu odbycia widowiska, połączonego z grą lub zakładem do rąk delegowanego zarządu gminy lub w przeciągu 2-ch dni po odbyciu widowiska do kasy zarządu

gminy. W tym ostatnim wypadu przedsiębiorca obowiązany jest dołączyć wykaz stawek gry i zakładów oraz wykaz wygranych potwierdzany przez delegowanego gminy.

V. Postanowienia ogólne.

§ 21.

Obowiązek i odpowiedzialność.

Obowiązany do płacenia podatku jest przedsiębiorca urządzenia. Kto nie będąc przedsiębiorcą obowiązany jest do zgłoszenia (§ 4 ust. 3) odpowiada z przedsiębiorcą solidarnie.

§ 22.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Urzędówce Starostwa Pszczyńskiego.

Podlesie, dnia 28 sierpnia 1935 r.

Barczyński	Jarczyk	Manowski
radny gminy.	naczel. gminy.	radny gminy.

Nr. Sm. 6j/13.

Niniejszy statut gminy Podlesie z dnia 28 sierpnia 1935 r. w przedmiocie poboru podatku od zabaw publicznych zatwierdzono na podstawie art. 14 i 87 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Wojew. Śl. w brzmieniu ogłoszonem w rozporządzeniu Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30).

Pszczyna, dnia 14 listopada 1935 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

Przewodniczący:

(—) Dr. Jarosz.

OGŁOSZENIE
Wojewódzkiego Biura Rolnego w Katowicach.

W związku z opracowaniem przez Wojewódzkie Biuro Rolne planu pracy odnośnie wykonania robót meljoracyjnych w roku 1936/37 zawiadamia się, że spółki wodne oraz pojedyńczy właściciele, mający zamiar przeprowadzić meljorację swych gruntów, winni wnieść do Wojewódzkiego Biura Rolnego w Katowicach prośby o wykonanie pomiarów i sporządzenie projektów meljoracyjnych do końca lutego 1936 r.— Prośby, które wpłyną po tym terminie, będą załatwiane dopiero w roku 1937.

Wojewódzkie Biuro Rolne wykonuje bezpłatnie wszelkie projekty meljoracyjne, oraz sprawuje nadzór nad robotami meljoracyjnemi.

Dla orjentacji podaje się, że obecnie koszty drenowania gruntów znacznie się obniżyły i wynoszą od 350—500 złotych za 1 ha w zależności od rodzaju drenowanego gruntu.

Na pokrycie kosztów gotówkowych można uzyskać niskoprocentową pożyczkę (2 %₀ rocznie) ze Śląskiego Funduszu Rolnego, która jest zwrotna w czasie do 15 lat,

Dyrektor

Wojewódzkiego Biura Rolnego

(—) Dr. A. Patryn.

Katowice, dnia 9. grudnia 1935 r.

Nr. G. 37/35.

Powyższe ogłoszenie Wojewódzkiego Biura Rolnego w Katowicach zechcą Magistraty, Urzedy gminne podać do wiadomości interesentów przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń urzędowych w wszystkich gminach wzgl. miastach powiatu Pszczyńskiego.

PSZCZYNA, dnia 14. grudnia 1935 r.

Starosta

(—) Dr. Jarosz.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że publiczne wydzierżawienie polowania obszaru łowieckiego **gminy Brzeźce** o obszarze 371 ha odbędzie się w szkole powszechnej w Brzeźcach **dnia 28 grudnia 1935 r. o godz. 15,30 popołudniu.**

Warunki dzierżawy wyłożone będą do przejrzenia w tut. Urzędzie Gminnym na przeciąg dwóch tygodni tj. od dnia 13 do 27 XII. 1935 r.

Brzeźce, dnia 9 grudnia 1935 r.

Przewodniczący Polowania:

(—) PASZEK, Naczelnik Gminy.

II. Co. 105/35.

WYWOŁANIE! Marja z Barcińskich Boryczkowa z Góry, pow. Pszczyna wniosła o wywołanie celem wykluczenia wierzycieli hipotecznych odnośnie do hipoteki zapisanej w księdze wieczystej nieruchomość Góra wykaz L. 58 w dziale III. pod lb. wpisu 6 w wysokości 330 Mkn. na rzecz Józefa Dłucioka i Jana Panola, oraz o wydanie wyroku wykluczającego.

Wierzycieli wyżej wymienionej hipoteki wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym

dnia 12 marca 1936 r. o godz. 10 przedpołudniem

w podpisanym Sądzie pokój 18 prawa swoje zgłosili pod rygorem wykluczenia.

Pszczyna, dnia 27. listopada 1935 r.

Sąd Grodzki.